

Jeg mener den mangelfulle behandling Pettersen har fått i Oslo forliksråd klart må få den konsekvens at saken Pettersen har mot advokatfirma Hammervoll & Co fryses til desember 2012 – slik som ville vært tilfelle hvis forliksrådet hadde gjort sin jobb og ikke dømt i saken. Dette synet har jeg fått forsterket etter å ha snakket med justisdepartementet igjen for et par dager siden.

Jeg mener det er relevant for å få fryst min videre behandling av saken til desember 2012

For å underbygge dette, vil jeg trekke fram Informasjon, utdrag fra Odeltingsproposisjon nr 51. Den forklarer hvorfor myndighetene konkluderer med at

”det ikke bør legges avgjørende vekt på at en mangelfull behandling i forliksrådet kan repareres ved å bringe saken inn for tingretten. For mindre ressurssterke parter vil det kunne fortone seg som en økonomisk og følelsesmessig belastning.”

Ot.prp. nr. 51 (2004-2005) lyder som følger:

Om lov om mekling og rettergang i sivile tvister (tvisteloven)

8.2.2.3 Når skal forliksrådet ha kompetanse til å avsi dom?

Hovedregelen om at begge parter må gi samtykke til at forliksrådet avsier dom, blir av flertallet først og fremst

grunnlagt med hensynet til rettssikkerheten. Uten krav om samtykke vil forliksrådet gis en funksjon som en regulær domstol. Forliksrådsmedlemmenes manglende kvalifikasjoner og den enkle saksbehandlingen gjør at mange av avgjørelsene ikke vil oppfylle de ønskede minimumskrav til rettssikkerhet. Slike krenkelser vil kunne avhjelpes ved å kreve etterfølgende domstolsbehandling. Men det er noe usikkert hvor langt et slikt synspunkt rekker i forhold til den praksis som er blitt fulgt i Den europeiske menneskerettsdomstol (EMD). Flere avgjørelser i EMD tilsier at ethvert trinn i domstolsbehandlingen må tilfredsstillende konvensjonens krav til rettferdig rettergang. Det må også være en selvfølgelig målsetting ved utformingen av en ny lov. Reelle grunner taler også for at det ikke bør legges avgjørende vekt på at en mangelfull behandling i forliksrådet kan repareres ved å bringe saken inn for tingretten. For mindre ressurssterke parter vil det kunne fortone seg som en økonomisk og følelsesmessig belastning.

På dette trinnet av tvistebehandlingen bør meklingen være det primære. Skal det avsies dom, vil den bli mer forsvarlig i tingretten, selv om tvisten blir behandlet etter småkravprosessen som i seg selv vil gjøre at ulik ressursstyrke mellom partene får mindre betydning. En part kan ha forskjellige grunner til ikke å gi samtykke til dom. Han kan vite at bevisene i saken gir forliksrådet et ufullstendig grunnlag, eller har ikke tilstrekkelig tillit til forliksrådets medlemmer. Det siste kan være fordi de under meklingen har framvist en holdning til saken parten ikke oppfatter som objektiv, eller at de gir inntrykk av at de lar seg dupere av motpartens advokat.

Når forliksrådets kompetanse til å avsi dom blir vesentlig begrenset, mener *utvalget* at det ikke er

naturlig å regne forliksrådene blant de alminnelige domstoler.

Teksten under ble sendt til forliksrådet 26. mars:

Forliksrådet har feilaktig brukt tvistelovens § 6-13 punkt 3 b som grunn til å dømme i saken min mot advokatfirma Hammervoll & Co.

Igjen vil jeg presisere hva loven snakker om (slik forliksrådet skrev til meg nylig i en e-post):

”Justisdepartementet har sitert loven helt korrekt. Vi ber Dem, i forhold til Deres sak, lese sitatet fra tvistelovens § 6-10. 3 b: *(3) Etter begjæring fra klageren kan forliksrådet dessuten avsi dom hvis (b) klagemotparten i sak om pengekrav ikke gjør gjeldende annet enn manglende betalingsevne eller andre åpenbart uholdbare innsigelser*”

Punkt b) tar for seg unntak som trer i kraft kun når klager begjærer det. Så bare hvis klager begjærer det kan forliksrådet dømme når ”klagemotparten” (ikke ”klager”) ikke gjør gjeldende annet enn manglende betalingsevne eller andre åpenbare innsigelser. Punktet er ment å gi argumenter for å dømme klagemotparten (ikke for å frikjenne han – men det er ikke så vesentlig. Det som er vesentlig er at punktet kan brukes av forliksrådet kun når klager begjærer det. Er du ikke enig?

Jeg ber deg sørge for at behandlingen min sak i Oslo Tingrett mot advokatfirma Hammervoll & Co DA, blir fryst til desember 2012 (slik at jeg slipper å føre denne videre

alene nå i en tid som jeg hadde planlagt å bruke på helt andre ting.

Dette pga. hvis forliksrådet hadde gjort sin jobb, så hadde jeg fått 1 år på å ta ut stevning, istedenfor 1 måned (som jo ble tilfelle når forliksrådet, uten å ha hjemmel for det, valgte å dømme i min sak)

Når det gjelder mitt krav om opptil 7 millioner, vil jeg for det første si at forliksrådets hovedoppgave jo er å prøve å få til et forlik, og jeg har bevis for at jeg i forliksrådet kunne vært interessert i et forlik på et betydelig mindre beløp.

Når det gjelder summen på opptil 7 millioner kroner så er dette ikke tatt fra "løse lufta".

Jeg viser også til forliksrådets formann som under møtet den 20.10.11, forklarte at jeg "hadde dokumentert min sak veldig godt" og at "forliksrådet hadde brukt 3 timer på å lese igjennom bevisene mine". Da regner jeg med at forliksrådet også har lest prosesskrivene jeg har sendt til forliksrådet og klagemotparten forut for møtet 20.10.11. Jeg viser blant annet til prosesskriv som viser mitt vitne fra Norgesrevisjon AS, revisor Rolf Larsens 4 siders "faktarapport" som jo konkluderer på siste side med en erstatning på 7 millioner kroner (mye basert på at min årsinntekt i gjennomsnitt for årene 1998-2002 hadde vært 1.2 millioner kroner, etter at jeg hadde solgt over 4 tusen svømmebasseng i årene 1998-2002). I den anledning leveres også som vedlegg telefonsamtalen jeg hadde med Rolf Larsen, etter at klagemotparten angivelig skal ha uttrykt overfor min klagemotpart at "Larsen ikke lenger støttet Pettersen, så

Pettersen må trekke rettssaken mot Ernst & Young revisorfirma, mot et forlik på 200 tusen kroner

Jeg viser også til at jeg overfor forliksrådet den 19.10.11, i telefonsamtale tatt opp på bånd, (oversendt forliksrådet) uttrykte at jeg primært var ute etter å få slettet min gjeld til kreditorene etter driften av mitt aksjeselskap, for det er ikke normalt at jeg som ene-aksjonær i mitt konkursrammede firma Bassengimport AS skal behøve å ha ansvar for kreditorgjelden, utover aksjekapitalen, kr 100.000, etter konkursen i mitt aksjeselskap, slik forliksrådet hevdet under forliksrådsmøtet, ref lydbånd. Det er heller ikke slik at jeg "aldri burde drevet noen form for firma hvis jeg skulle mene dette, og burde gå tilbake til å være sjømann (som jeg var i 3 måneder i 1979)". Dette ble jo sagt av forliksrådets formann under forliksrådsmøtet den 20.10.11.

2 filer følger i 2 e-poster som følger etter denne e-post. Vedleggene ligger også på CD som allerede er sendt partene:

Lydfilen F 0-1 ab.mp3 beviser innholdet i denne e-posts word-vedlegg "F 0-1aa vitne Rolf Larsen om at Hammervoll & Co ikke snakker sant"

Lydfilen F 5-15.mp3 beviser innholdet i denne e-posts pdf-vedlegg "F 5-15 – utskrift av samtale med E & Y i august 08 om forlik"

Vedlegg nr 1

– Forliksrådet valgte feilaktig å dømme i saken, slik at Pettersen måtte ta ut stevning i desember 2011 – istedenfor desember 2012:

I teksten under følger din e-post til meg av 22. mars 2012 fra Oslo Forliksråd (teksten er det samme som teksten i vedlegget til denne e-post):

Fra: John Tore Norenberg
[mailto:john.tore.norenberg@politiet.no]
Sendt: 22. mars 2012 16:43
Til: 'post@bassengimport.no'
Emne: Spørsmål

Nils Pettersen

post@bassengimport.no

<i>Deres referanse</i>	<i>Vår referanse</i>	<i>Dato</i>
	Saksnr.: F2011- 068759- Avd. 1	23.03.2012

**VEDRØRENDE SPØRSMÅL OM FORLIKSRADETS
ADGANG TIL Å AVSI DOM**

Vi viser til Deres mail av 21.03.2012 der De ber om svar på følgende spørsmål vedrørende teksten i mailen:

”Er det rett det som står under, eller tar justisdepartementet feil her?”

Justisdepartementet har sitert loven helt korrekt. Vi ber Dem, i forhold til Deres sak, lese sitatet fra tvistelovens § 6-10. 3 b:

(3) Etter begjæring fra klageren kan forliksrådet dessuten avsi dom hvis (b) klagemotparten i sak om pengekrav ikke gjør gjeldende annet enn manglende betalingsevne eller andre åpenbart uholdbare innsigelser.

Klagemotparten ba om dom. Forliksrådet har avsagt dom i henhold til nevnte bestemmelse. Vi siterer fra dommen:

”Retten finner at klagers anførsler er rene påstander som det ikke finnes noen dokumentasjon for. Retten kan heller ikke se at klager kan dokumentere påstanden om at han kunne ha vunnet 1 mill i retten, eller hvordan dette står i relasjon til det foreliggende kravets hovedstol på 7 mill., som også later til å være et tall tatt ut av løse luften. Retten finner med dette å frifinne klagemotparten med den begrunnelse at klagers anførsler er helt udokumenterte og fremstår som tatt ut av luften.”

Med hilsen

Forliksrådet i Oslo – avd. 1

John Tore Norenberg, leder

Saksbehandler: Kopi til:

JTN005

Adv fa

Hammervoll &

Co DA

Vedlegg:

9

Vedlegg nr 2: E-post fra Nils Pettersen og E-post fra justisdepartementet:

Fra: Nils Pettersen [mailto:post@bassengimport.no]

Sendt: 27. februar 2012 15:36

Til: Martin Kjellsen

Emne: Samtale med Martin Kjellsen idag om forliksrådets adgang til å dømme.

Mitt navn er Nils E. Pettersen. Viser til hyggelig telefonsamtale i dag.

Kan du svare denne uke - i hvert fall på spørsmål nr 1 ?

Spørsmål nr 2 kan du svare på når og hvis du føler du har tid til det.

Spørsmål nr 1:

Mitt hovedspørsmål er som sagt: Er det slik at forliksrådet i saker som dreier seg om over 125.000 kroner, ikke skal avsi dom i en sak dersom en av partene (klager eller innklaget) ikke vil at de skal avsi dom?

Spørsmål nr 2:

Min sak mot advokatfirma Hammervoll & Co ble behandlet i Oslo Forliksråd 20.10. Den 19.10 og ca 5.10 ringte jeg forliksrådet (jeg tok opp samtalene på bånd). Er det slik at forliksrådet kan si til klager (meg) i telefonsamtaler ved 2 anledninger før saken ble behandlet i forliksrådet at det ikke er nødvendig å ta med bevis og vitner fordi saken vil bli henvist til tingretten med 1 års frist til å ta ut stevning (heter det nå innstilt isteden?) – og så bryte sitt løfte: De valgte å dømme i saken ! På den måten fikk jeg 4 uker til å ta ut stevning i stedet for ett år som ellers ville vært tilfelle, hvis forliksrådet hadde gjort sin jobb (i henhold til advokat Steenstrup som sa til meg 1 uke før forliksrådet at det ikke lenger var 99 % sikkert at saken ville bli henvist til tingretten, men 100% - og i henhold til forliksrådets formann i Bergen som sier at det er 100% sikkert at forliksrådet i Oslo har gjort en feil ved å dømme i saken). (Dommen i forliksrådet vil også bli brukt mot meg i framtiden og pga mulig stolthet / kameraderi el.lign. vil jeg pga. dommen ha større sjanser for å slåss i motvind

mot Hammervoll & Co.). Jeg hadde ikke planlagt noen oppstart av noen rettssak før november 2012 – jeg har ikke økonomi før den tid og jeg har ikke mine bevis i nærheten (fordi – som jeg sa til forliksrådet 20.10.11: jeg blir i Filippinene til 22. mai 2012 . (familie og mitt minste barn bor her). Jeg venter ikke penger før senhøstes 2012 (til advokat m.m.)

Fra: Martin Kjellsen [mailto:martin.kjellsen@jd.dep.no]

Sendt: 29. februar 2012 15:29

Til: Nils Pettersen

Emne: SV: Samtale med Martin Kjellsen idag om forliksrådets adgang til å dømme.

Jeg svarer som nevnt kun på punkt 1. Tvisteloven § 6-10 regulerer forliksrådets adgang til å avsi dom. Der heter det i de to første punktene:

§ 6-10. Forliksrådets adgang til å avsi dom

(1) *Forliksrådet kan avsi dom hvis begge parter samtykker.*

(2) *Gjelder saken formuesverdier med tvistesum under kr 125 000, kan forliksrådet avsi dom når en av partene ber om det.*

Altså hvis det gjelder saker over 125.000 er det første ledd som gjelder, dvs at begge parter må samtykke.

Det gjelder visse unntak i pkt 3:

(3) *Etter begjæring fra klageren kan forliksrådet dessuten avsi dom hvis*

a) vilkårene for fraværdom er oppfylt, eller

b) klagemotparten i sak om pengekrav ikke gjør gjeldende annet enn manglende betalingsevne eller andre åpenbart uholdbare innsigelser.

Vedlegg nr 3:

Kommentarer til tilsvaret fra Hammervoll av september 2011

Som er vist i vedleggene F 3-2, F 3-3, F 3-4 og F 3-5.

I Hammervolls tilsvare av september 2011 til Oslo Forlikråd, vist i min stevnings vedlegg, F3-2, side 23 (men merket side 28 (8) med kulepenn) skriver Hammervoll om det eneste av Pettersens vitner han kontaktet!, Dette var revisor Rolf Larsen. Hammervoll skriver om Larsens syn på om E & Y har gjort jobben sin for Nils Pettersens firma, og baserer sin konklusjon på en angivelig telefonsamtale Hammervoll & Co skulle ha hatt med revisor Rolf Larsen i august 2008, for å finne ut om hva vitnes syn var på saken. Denne samtalen mellom Hammervoll & Co og Larsen, førte til at Hammervoll & Co blant annet i september 2011, fremlegger denne påstanden i sitt tilsvare til Oslo Forlikråd i Pettersens sak mot Hammervoll & Co DA:

”Etter at hele sakskomplekset var gjennomgått, ble det etter hvert klart for oss at klager hadde små, om noen muligheter, for å nå fram med sine krav. Dette ble også forsterket etter samtale med klagers hovedvitne, Rolf Larsen. I telefonsamtale uttalte denne at det ikke forelå noen kritikkverdige forhold, men at noen av forholdene imidlertid kunne vært gjort bedre. Generelt var Larsen veldig forsiktig i sine uttalelser av revisorfirmaets opptreden, og dette sto i sterk kontrast til hva vi i forkant var blitt forespeilet av klager. Dette ble også formidlet til klager, som reagerte meget negativt på tilbakemeldingen.”

Kommentarer til ovennevnte avsnitt: Det er ikke riktig at Hammervoll advokatfirma gjennomgått hele sakskomplekset, men bare en del av dokumentene.

Det Hammervoll skriver om Rolf Larsen er blank løgn. Rolf Larsen har hele tiden stått på min side. Jeg viser til:

1. Bilag nr **F5-09** i vedleggene til denne stevning faktarapporten fra Rolf Larsen, der Rolf Larsen argumenterer med en erstatning til Pettersen fra E & Y på 7.9 millioner kroner og

2. Vedlegg F 3-4 side 9 (se vedleggene på PC ved f.eks å bruke vedlagte CD , , eller se vedleggene på papirutgaven) Dette er samtalen i bilen til Rolf Larsen - referert i Hammervolls tilsvar til Oslo Forlikråd, Hammervolls ref 8,14 , som også er min stevnings vedlegg F 3-4, i datafilen side 9.

3. Skrivet fra Rolf Larsen i 2008, der han bekrefter at han alltid har ment at pettersen har en god sak mot Ernst & Young. Se Filen F 5-08.

4. Samtalen jeg hadde med Rolf Larsen , den 1. April 2009, som følger under:

Denne samtalen Hammervoll viser til over angivelig med Revisor Larsen, brukte Hammervoll & Co for å begrunne overfor Tilsynsutvalget for advokater og Oslo Forlikråd, for å belyse hvorfor Hammervoll & Co mente Pettersen ikke hadde en god sak mot Hammervoll & Co (som ville stoppe rettssaken mot Ernst & Young som Pettersens advokat mot Ernst & Young)

Angående min kommunikasjon med advokatfirma Hammersvold om mine vitner. : Advokatfirmaet Hammervoll forklarte at de hadde hatt samtaler med en rekke av mine vitner. Men: Den eneste av mine vitner som hadde snakket med advokat Hammervoll & Co , var vitne Rolf Larsen ! For etter hvert besluttet jeg meg for selv å kontakte vitner, for å høre om dette stemmer. . Det viste seg at Hammervoll & Co lyver om hvilken kommunikasjon han har hatt med vitnene mine. Hammervoll tok seg kun tid til å ringe ett av mine vitner: Rolf Larsen !

Poenget med dette skriv/vedlegg er at Larsen i en eventuell samtale med Hammervoll & Co (eller noen andre) aldri har uttalt at det "ikke forelå noen kritikkverdige forhold" (dvs. at Larsen påstås å skulle mene at E & Y ikke kan kritiseres for sin innsats som Pettersens revisor for Bassengimport AS i 2003) .

Men Hammervoll har brukt påstanden om mitt hovedvitnes syn på E&Y-saken mot meg både i Disiplinærutvalget for advokater våren 2009 og i min sak mot Hammervoll & Co i Oslo forlikråd 20.1 (Hva har disiplinærutvalget og forlikrådet ment ? Disiplinærutvalget har begrensede ressurser og skriver at de må frikjenne Hammervoll & Co, men de bemerker: "Utvalget vil bemerke som en generell regel, at disiplinærmyndigheten bare i begrenset utstrekning kan ta stilling til og eventuelt overprøve kvaliteten på de råd advokaten gir i anledningen behandlingen av konkrete saker" og forlikrådet, som i henhold til tvistemålsloven § 6-10 ikke har lov til å dømme i det hele tatt i saker der en av partene, som Pettersen var, ikke ønsket dom i forlikrådet, siden saken dreier seg om mer enn 125.000 kroner. Men forlikrådet brøt loven og av en eller annen merkelig grunn valgte de isteden å frikjenne Hammervoll & Co, som jeg har kommentert i papirene . Forlikrådet sa jog også , dagen før forlikrådsmøtet at de ikke ville lage dom i saken, ref lydbåndopptak ,se vedlegg F0-2, til denne stevning. Men jeg kunne jo ikke stole på dette heller.)

For å sjekke om Larsen hadde gått vekk fra det han skriver i sin faktarapport om Ernst & Young , vedlegg F 5-09, der Larsen konkluderer med at E & Y bør dømmes til å betale 7.9 millioner kroner til Pettersen, ringte jeg Larsen den 1. april 2009, og det han svarte er neppe en aprilspøk !

Under følger utskrift av samtalen , lydbåndopptak den 1. april 2009, mellom Nils Pettersen og Revisor Rolf Larsen, for å få Larsen til å kommentere det hammervoll skriver er Larsens syn på Ernst & Young og E & Y sin innsats for Pettersens firma. Denne samtalen mellom Pettersen og hans hovedvitne, foregikk som sagt før saken kom opp i Oslo Forlikråd 20. oktober 2011, men var gjengitt som utskrift for Oslo Forlikråd, da de sa til meg 1 uke før forlikrådsmøte at jeg ikke måtte stille i forlikrådet med lydbåndopptak, for det kunne de ikke spille av der. Jeg tar alle mine samtaler opp på bånd når jeg snakker med myndigheter som forlikråd eller rettsvesenet generelt . Og forlikrådet lovte meg jo også dagen før møte i forlikrådet at de uansett ikke ville avsi en dom i saken, men henvise til tingretten, som jo betyr at jeg får ett år til å ta ut stevning i saken mot Hammervoll & Co. Men når forlikrådet tar ut dom (feilaktig i mitt tilfelle), då betyr det at jeg får kun 4 uker til å ta ut stevning, og jeg leverte stevningen

den 3. desember 2011 (fristen har blitt forklart til meg av Oslo tingrett til å være 4. desember 2011).

Samtalen viser hvilken kommunikasjon Hammervoll & Co hadde med et av mine hovedvitner, Rolf Larsen. Samtalen beviser at Larsen umulig kan ha sagt det Hammervoll skriver i sitt tilsvarende svar.

RL = Rolf Larsen i fet skrift.

NP = Nils Pettersen

Jeg foreslår at vi leser utskriften av lydbåndopptaket mens vi samtidig lytter til neste fil i min stevning, som er lydbåndopptaket. Da hører vi hva som sies og kan kontrollere utskriften av samtalen mellom Rolf Larsen og Nils Pettersen. Samtalen starter slik:

RL. Norgesrevisjon, det er Rolf her...

Np Hallo, hallo,

RL. Hallo.'

Np Det er Nils Pettersen her, kan ikke bare jeg spør et kort spørsmål her.

RL. Ja,

Np Du skjønner det at...advokaten min...jeg fikk jo 200.000 av Ernst & Young vet du

RL. Å, ja vel.

Np Og, advokaten min, Hammersvold...

RL. Ja

Np. Ernst & Young sa jo at de var villige til å gi meg en million, og så spilte jeg av det lydbåndet på 3 minutter til advokaten min (Hammersvold) og så har han hindra meg (å få den erstatningen), og så har jeg tatt ut disiplinærsak mot han og så sier han at han har ringt deg. Det er bare 5 linjer jeg skal lese opp for deg hvor advokaten sier: *"Etter at hele sakskomplekset var gjennomgått, ble det etter hvert klart for oss at klager hadde små, om noen muligheter, for å nå fram*

med sine krav. Dette ble også forsterket etter samtale med klagers hovedvitne, Rolf Larsen. I telefonsamtale uttalte denne at det ikke forelå noen kritikkverdige forhold, men at noen av forholdene imidlertid kunne vært gjort bedre. Generelt var Larsen veldig forsiktig i sine uttalelser av revisorfirmaets opptreden, og dette sto i sterk kontrast til hva vi i forkant var blitt forespeilet av klager. Dette ble også formidlet til klager, som reagerte meget negativt på tilbakemeldingen”

Np: Er det riktig at du har uttrykt overfor de at jeg ikke har noe særlig...

Rl. Nei, nei, nei, jeg har ikke uttrykt det, jeg har uttrykt det jeg har uttrykt i rettssaken jeg (lydbånd av dette kan fremlegges). Jeg har sagt det jeg har sagt, og det vet du hva jeg har sagt. Jeg har ikke uttrykt overfor noen det greiene der (som Hammersvold påstår i ovennevnte syv linjer i kursiv)

Np Da har vel du bare sagt at du har ment at jeg har en sak mot de?

Rl. Jeg har jo uttrykt det som har kommet til uttrykk i retten, og det er det jeg står for , ikke sant.

Np Så det han sier her advokaten, at du har prata med han, det er bare tull, er det ikke det?

Rl. Hvilken advokat er det?

Np En som heter Hammersvold. Han sier at han har kontakta deg og i telefonsamtalen uttalte du da at det ikke forelå noen kritikkverdige forhold.

Rl. Nei det er bare tull. Jeg har ikke uttalt noe. Jeg kan ikke stå i retten og si det ene og gjøre noe annet. Jeg har uttalt uansett hvem jeg har snakket med så har jeg sagt den urettferdige og feilaktige behandlingen du har fått, ikke sant

Np Så, du mener jo fremdeles at jeg har en sak mot Ernst & Young.?

R1 Ja, selvfølgelig

Np Da, kan jeg bare si at det (som Hammersvold sier i kursiv over) er bare tullprat, kan jeg ikke det?

R1. Du kan si, at jeg stiller meg helt uforstående til noe slikt, slik en uttalelse, for det medfører ikke riktighet, du må ikke si at det er "tull", du må si at jeg stiller meg helt uforstående, det er ikke noe, det medfører ikke riktighet i det hele tatt.

Np. Nei, da bare sier jeg det. Da bare lar jeg det gå sin gang da, for det er jo ikke noe mer jeg kan gjøre?

R1. Ja. Men har du fått 200 tusen? Var det det du sa? Men, ville de gi en million?

Np. Ja, de sa det på lydbåndet, og det kan jeg godt sende deg på 3 minutter. Han sa at han var villig til å gi meg litt over en million, hvis jeg lovte å ikke spre noen dårlige rykter om de.

R1. Ja, ha, ha. Der ser du, de er faen meg ikke gode....

Np. Og advokten min, jeg spilte av det lydbåndet for han, der mente at det var jo ikke noe å legge vekt på, så sa han at du får kanskje en 60-70 tusen eller noe, kanskje opp mot hundre, men det er maks, så ba jeg han bare holde kjeft.

R1. Men hva gjør du videre nå da?

Np. Nei, nå har jeg tatt ut....etter råd fra 2 andre advokater, så har jeg tatt ut disiplinærsak mot advokaten min som stoppet meg, og han sa advokaten min:

"Uansett, Pettersen, hva slags rettferdighet du søker, så vil ikke du oppnå det gjennom det norske rettsapparatet, så du kan bare droppe anken mot Ernst & Young, for du får simpelt hen ingen rettferdighet

fra det norske rettsapparatet, og det er ikke noe alternativ for deg å saksøke Ernst & Young”

Rl. Det blir bare tull å si noe sånt. Er du gæren (gal)? Ja, jeg skjønner det.

Np. Ja, du skjønner det?

Rl. Ja. Nei, men det er bra. Det viser jo at det er noe rett i det vi holder på med.

NP. Ja, det er kjempegodt, altså.

Rl. Ja.

Np Da skal ikke jeg plage deg mer.

Rl. Ja, men får du noe penger, så skal vel jeg hjelpe deg videre...klokkeren skal vel ha litt han og...

Np. Jo, selvfølgelig, jo... men dette her kan jo pågå ganske lenge, egentlig.

Rl. Ja, det kan jo det. Hvor i verden er du nå da?

Np. Nå er jeg i Sandnes, men jeg er på veg til Arendal. Jeg skal jo leie ut huset. Jeg har jo vært 4 ½ måned i utlandet.

Rl. Men, har du flyttet utenlands?

Np. Nei, jeg har bare bodd 4 ½ måned i utlandet.

Rl. Men du er innenlands nå de neste ukene, for å si det sånn.

Np. Ja, jeg er jo det.

Rl. Ja, akkurat

Np. Det er klart, at hvis jeg hadde betalt deg litt, kunne du ha bistått litt, eller?

Rl. Ja. Men har du i utgangspunktet fått de 200 tusen, da?

Np. Ja, jeg har fått de utbetalt.

Rl. Fra Ernst & Young

Np. Og det jeg kan si ellers, da: Siden de var villige til å betale en million, så er det en gåte hvorfor advokaten min ville stoppe det.

Rl. Ja, det er en gåte. Hadde du fått en million, så hadde du selvfølgelig sagt ja, og ferdig med det, ikke sant?

Np. Jo, selvfølgelig, jo

Rl. Ja, ja,ja,

Np. Eller selvfølgelig, det veit jeg ikke, men jeg hadde i hvert fall vært mye mer fornøyd med det (enn 200 tusen).

Rl. Skal du tilbake til Sørlandet i løpet av den nærmeste tid?

Np. Ja, jeg lurere på om et par dager.

Rl. Ja, men du skjønner , jeg har jo etablert ny virksomhet i Agder-fylkene, så jeg er oppe å stå der med Arendal og hele ballet, så vi kan snakkes seinere . Nå har jeg så grusomt travelt,..

Np. Hva mener du med seinere?.

Rl. Nei, i løpet av morgendagen, eller la oss si fredag, så kan vi prates.

Np. Skal jeg komme innom en tur da, eller.

Rl. Ja , gjør det. Jeg hadde satt veldig stor pris på hvis du hadde noen kroner, altså.

Np. Ja, det stemmer det.

Rl. Så, skal jeg støtte deg videre....

Np. Du tenker på fredagen du.

Rl. Ja, på fredag.

Np. Jeg må bare betale deg fortløpende for den tida du bruker da, eller?

Rl. Ja, ja.

Np. Ja.

Rl. Men, ta å kom innom en tur da på fredag.

Np. Ja.

Rl. Ring på forhånd da. Gjør det.

Np. Ja.

Rl. Ok, hei, hei.
Samtale slutt.

Filippinene, 28.3.2012



Nils E Pettersen